
14e Nieuwsbrief Zaden

Inhoud

Over grote uitdagingen, parallellen en inspiratie	1
‘Wereldwijde vakbondscoalitie in de zaadsector heeft absoluut meerwaarde’	2
Organisaties voor informeel werkenden stellen 5 eisen aan Indiase overheid	5
Geschiedenis van de Indiase landarbeidersbond APVVU vol successen	7
FNV-missie naar India: veel kennisuitwisseling en indringende verhalen	9

Over grote uitdagingen, parallellen en inspiratie

Ook al zijn het kleine stappen, maar in elke nieuwe Nieuwsbrief is weer vooruitgang te melden. Voor de landarbeiders en kleine boeren in India die onderaan de keten voor (internationale) bedrijven zaden produceren. We hebben ze weer ontmoet, afgelopen september tijdens een FNV-missie in de Indiase regio Bangalore. Dat maakt altijd weer indruk. Je ziet daar, in het veld, hoe hard zij moeten werken op zo’n klein stukje land, om hun levensonderhoud te verdienen. Met nog steeds inkomensonzekerheid, omdat ze informele werkers zijn, zonder arbeidscontract. Met voortdurende gezondheids- en veiligheidsrisico’s omdat persoonlijke beschermingsmiddelen niet gegarandeerd zijn. Mensen struggelen om in leven te blijven. We zagen landarbeiders en kleine boeren in de komkommerzadenteelt die hun kennis en vaardigheden met ons deelden. Bij hen gaat het er nog eenvoudig aan toe, maar voor ons toch heel herkenbaar.

Er zijn hoe dan ook parallellen te trekken met de strijd die we in Nederland voeren. De geschiedenis van de landarbeidersbond APVVU, waarover Mondiaal FNV’s beleidsmedewerker Wilma Roos zo mooi in deze nieuwsbrief vertelt en waar de progressie van afspat, is vergelijkbaar met de geschiedenis van onze vakbeweging. De FNV is ooit, onder een andere naam, eveneens ontstaan uit het besef dat je samen sterker staat en gezamenlijk beter tegen onrecht kan optreden dan in je eentje.

Vanuit die gedachte voert de NASS, een nationale coalitie van vakbonden voor informeel werkenden waaronder de vakbondsfederatie van de APVVU, op dit moment een 5-eisen-campagne voor sociale zekerheid. Informeel werkenden in India hebben geen recht op het wettelijk afgesproken sociale vangnet. Chennaiah Poguri, coördinator van de NASS, stelt onder meer: ‘Erken ons als werknemers en

registreer ons'. Met de 5 eisen voert de coalitie op een ludieke wijze campagne met posters, foto's en filmpjes, zowel op locatie als via social media. Kaderleden spelen een grote rol, zij nemen angst weg bij landarbeiders die vrezen voor hun baan als ze voor zichzelf opkomen. Een fenomeen dat helaas ook in Nederland speelt, evenals de strijd voor een beter inkomen, gezondheid en veiligheid op de werkvloer en zeggenschap. Wij kunnen van elkaar leren; ze inspireren ons bijvoorbeeld in hun manier van campagne voeren.

Van elkaar leren zou ook op wereldwijd niveau kunnen, als we een Global Coalition van vakbonden in de zaadsector kunnen vormen. Onlangs is interessant onderzoek gedaan naar de potentie van zo'n coalitie, dat elders in deze nieuwsbrief te lezen is. Het heeft nog wel wat tijd nodig om zover te komen, maar het is de enige manier om een grote vuist te kunnen maken tegen de praktijken in deze sector.

Ten slotte is in deze nieuwsbrief kort aandacht voor nieuwe EU-regels die per 1 januari van kracht gaan en die bedrijven onder meer verplicht maatschappelijk verantwoord te ondernemen en daarover te rapporteren. Frans Dekker van de FNV hield op 20 november een presentatie voor het OR-platform Tuinzaden. Ook de OR-leden krijgen te maken met alle facetten van deze regels. Dat wordt nog een grote uitdaging. Ik wens je in elk geval veel leesplezier.

Jeroen Brandenburg
FNV-bestuurder Agrarisch Groen

'Wereldwijde vakbondscoalitie in de zaadsector heeft absoluut meerwaarde'

In opdracht van de FNV zijn maar liefst 65 landen onderzocht waar zaden geproduceerd worden. Ingezoomd is op de bedrijven die hierin actief zijn en de vakbonden die opkomen voor de werknemers in deze sector. "Op basis van deze studie zie ik dat loononderhandelingen in de informele sector niet vrij gevoerd kunnen worden als er sprake is van sociale uitsluiting, dwangarbeid of schuldarbeid", merkt de Indiase mensenrechtenonderzoeker Sobin George op. Zijn conclusie: een wereldwijde coalitie van vakbonden in deze sector zou veel aan de kaak kunnen stellen.

Structurele onderbetaling, blootstelling aan chemicaliën, beroepsziekten, dwang- en kinderarbeid, genderdiscriminatie en slechte behandeling van landarbeiders. Zomaar een paar gemene delers tussen de werk- en leefomstandigheden van werknemers in de zaadsector wereldwijd. De opsomming komt uit het rapport 'Study and Mapping of Trade Unions in Seeds Production focusing informal Agriculture Labourers Globally'. Met andere woorden: een wereldwijd onderzoek naar en in kaart brengen van vakbonden in de zaadproductie die zich richten op informele landarbeiders. Het onderzoeksteam ging aan de slag. De onderzoekers brachten eerst de landen in Azië, Afrika en Latijns-Amerika in kaart waar zaadproductie plaatsvindt. Vervolgens werd deskresearch gedaan en gekeken naar nationale en multinationale bedrijven die in de verschillende landen actief zijn. Welke problemen hebben werknemers in deze landen in het veld? Zijn er mensenrechtenschendingen en schendingen van fundamentele arbeidsnormen? Vervolgens werden 8 landen geselecteerd om de problemen beter te begrijpen. Dankzij de vakbonden kregen ze meer informatie over de werk- en leefomstandigheden van landarbeiders.

Uit de desk research kwamen al schokkende feiten naar boven. Naast bovengenoemde zaken hebben informeel werkenden ook last van het gebrek aan sociale voorzieningen zoals ziektekostenverzekeringen, pensioenen en zwangerschapsverlof en een chronisch gebrek aan formele arbeidscontracten.. De 8 landen waarin de onderzoekers zich verdiepten, zijn India, Indonesië, Nigeria, Oeganda, Tanzania, Brazilië, Peru en Colombia. In al deze landen zijn deze misstanden te vinden. Sobin George reageert op de bevindingen.

Welke bevinding vond u zelf het meest schokkend?

“We ontdekten dat loononderhandelingen in de informele sector niet vrij gevoerd kunnen worden als er sprake is van sociale uitsluiting, dwangarbeid of schuldarbeid. In India bijvoorbeeld is het kastensysteem heel belangrijk in het bepalen van posities. Er is sprake van een ‘onzichtbare band’, die maakt dat werknemers – vaak aan de onderste tree van de kastensysteem-ladder – niet vrijelijk om meer loon kunnen vragen aan hun landlord die een hogere positie heeft. Ik vond het verrassend dat die onzichtbare banden loononderhandelingen beïnvloeden. Ik ben zelf opgegroeid in India; het systeem is zo oud en zo diep geworteld in de maatschappij. Maar er zijn gelukkig wel veranderingen.”

In uw rapport staan duizelingwekkend veel misstanden bij elkaar. Hoe komt het dat dit zo scherp aanwezig is in de wereldwijde zaadsector?

“Daar heeft de race-to-the-bottom alles mee te maken. Kosten reduceren betekent loonkosten reduceren, dat is de hoofdreden. Daarom willen landlords en bedrijven liever informeel werkenden, want dan zitten ze nergens aan vast. Dat is een heel hardnekkig fenomeen.

“De keten in de zaadsector is ingewikkeld. Landarbeiders hebben geen enkele relatie met bedrijven die de zaden afnemen. In de hele keten, op verschillende niveaus vindt uitbuiting plaats. Grote boeren buiten kleine boeren uit, bedrijven willen de prijs laag houden ten koste van degene die de zaden produceren.”

George concludeert aan het eind van zijn rapport: ‘Gebaseerd op de beschikbare gegevens is de mogelijkheid voor het creëren van een wereldwijde coalitie van vakbonden voor arbeiders in de

zaadteelt duidelijk gerechtvaardigd, gezien de gemeenschappelijke kwesties in de zaadproducerende landen.' Hij noemt context specifieke kwesties die onmiddellijke interventies vereisen van lokale vakbonden en sociale partners op lokaal niveau. Maar ook kwesties waarvoor vakbonden en nationale coalities een beroep moeten doen op nationale wetgeving en kwesties waarvoor lobbywerk van nationale en wereldwijde coalities nodig is.

Welke meerwaarde zou zo'n coalitie volgens u hebben?

"Het is op de eerste plaats fijn en belangrijk dat er vakbonden bestaan die geïnteresseerd zijn in deze doelgroep. De Indiase vakbond APVVU bijvoorbeeld is heel actief en kan veel betekenen voor deze landarbeiders. Dat geldt ook voor de andere bonden, met name in de acht uitgelichte landen.

"Ik denk dat een wereldwijde coalitie van informele landbouwarbeiders in de zadensector de ruimte kan onderzoeken die er voor vakbonden is. Wat zijn hun noden? En waar kan de coalitie helpen en ondersteunen? Ook kan zo'n coalitie deze werknemers op internationaal niveau vertegenwoordigen. Niet alleen bij internationale organisaties als de ILO, maar ook bij multinationals. De coalitie kan ervoor zorgen dat de zaadproductieketen transparant wordt. Wie werkt er voor je? Wie zijn de tussenpersonen? De keten zit nu nog heel schimmig in elkaar. Maar hoe transparanter, hoe beter de strijd voor goede arbeidsomstandigheden gevoerd kan worden. Schendingen van het minimumloon, door nationale regeringen bepaald, vindt overal plaats. In de strijd hiertegen kan de coalitie veel betekenen."

Interview: Astrid van Unen

Fotografie: Roderick Polak

FNV voert informatiecampagne rondom nieuwe EU-regels

Per 1 januari gaan nieuwe EU-regels van kracht die invloed hebben op verantwoordelijkheden binnen de bedrijfsvoering van internationale ondernemingen. Frans Dekker, adviseur internationale samenwerking van de FNV, gaf op 20 november een presentatie aan het OR-platform Tuinzaden om OR-leden te informeren over de nieuwe EU-regels. Twee nieuwe regelingen springen eruit: de inspanningsverplichting: Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD) en de rapportageverplichting: Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). Doel van deze nieuwe regels is het bevorderen van maatschappelijk verantwoord ondernemen. Dat begint volgens de FNV bij de eigen bedrijfsvoering en omgeving, maar strekt verder. Want ook risico's op mens en milieu bij zakenrelaties of verder in de keten vallen onder de reikwijdte van deze wetgeving.

In de nieuwe richtlijnen zitten expliciet teksten die betrekking hebben op werknemers (vakbonden) en de verantwoordelijkheid van OR'en. Er moet bijvoorbeeld over de duurzaamheidsrapportering gesproken worden in de OR'en. Deze informatie wil de FNV gebruiken om de keten transparanter te maken. De nieuwe richtlijnen hebben vergaande gevolgen. Zo mogen (internationale) bedrijven niet meer wegkijken als er misstanden in hun keten plaatsvinden. Concreet betekent dit voor de internationale zaadsector dat bedrijven medeverantwoordelijk worden geacht voor uitbuiting van landarbeiders in hun keten.

Organisaties voor informeel werkenden stellen 5 eisen aan Indiase overheid

De National Alliance of Social Security (NASS), waaraan zeven partners van Mondiaal FNV deelnemen, voert een 5-eisen-campagne om de werk- en leefomstandigheden van informeel werkenden in India te verbeteren. Mondiaal FNV steunt een project waarbinnen deze campagne een rol speelt. NASS gebruikt bijzondere middelen in deze campagne, zo vertelt coördinator Chennaiah Poguri.

NASS werd in 2010 opgericht om collectief voor de sociale zekerheidsrechten van informele werknemers op te komen. Zeven organisaties voor informeel werkenden, bijna allemaal partners van Mondiaal FNV, vormen samen deze alliantie. Dit zijn de internationale sectorbond BWI, vrouwenvakbond SEWA, Home Net South Asia, bond voor huishoudelijk medewerkers NDWA, straatverkopersbond NASVI, Anukatham en de vakbondsfederatie NAAWU. Zij hebben in totaal ruim 4 miljoen leden in 13 deelstaten.

Het platform komt op voor het recht van ongeorganiseerde werknemers op sociale bescherming en veiligheid zoals is vastgelegd in de Internationale Arbeidsnormen en de Verenigde Naties. In het begin was de primaire strategie van het platform gericht op lobby en campagne naar de overheid op nationaal en staatsniveau om de implementatie van de Unorganized Workers Social Security Act Code te verbeteren.

De strategie die nu door het platform gevolgd wordt is het doen van onderzoek op nationaal niveau, het publiceren van standpunten en informatie over de sociale zekerheidscode onder informele werknemers in het hele land te verspreiden via zijn partners. De regering van India heeft in 2020 de Social Security Code aangenomen. NASS strijdt voor waarborging van die sociale zekerheidsrechten voor de werknemers in de informele sector. Daarvoor heeft de alliantie 5 eisen geformuleerd.

De eisen van NASS

1). 'Wij zijn werknemers, erken en registreer ons.' Want bestaande regelingen rondom sociale zekerheid bereiken de informeel werkenden niet. Er is gebrek aan politieke wil en door de corrupte bureaucratie blijft veel aan de strijkstok hangen. Daarom is de eis om de bijdrage van werknemers aan de economie te erkennen door hen te registreren als werknemers. Zo komen bestaande regelingen wel bij hen terecht.

2). 'Betaal ons een zwangerschapsuitkering voor loonverlies van 60.000 roepies (673 euro = 6 maanden minimumloon).' Vrouwen vormen de meerderheid van de beroepsbevolking in de informele economie. De huidige zwangerschapsuitkering voor informele vrouwelijke werknemers is slechts 5000 roepies (56 euro) en de toegang tot uitkeringen is afhankelijk van de beschikbaarheid van fondsen en de welwillendheid van bureaucratische instituties. Aan de andere kant krijgen werkneemsters in de formele sector zes maanden betaald zwangerschapsverlof. Daarom is de eis zes maanden minimumloon.

3). 'Betaal ons een pensioen van 5000 roepies per maand.' Pensioen is een recht van alle werknemers en een nationaal minimumpensioen moet worden berekend en betaald tegen het tarief van 50% van het nationale minimumloon per maand, dat 10.000 roepies (112 euro) is. Bovendien zou er een bepaling moeten worden opgenomen dat ook staatsoverheden hieraan bij dragen, rekening houdend met de lokale situatie en levensstandaard. Gevaarlijke werkomstandigheden moeten worden meegerekend bij het bepalen van de leeftijdscriteria voor pensioen.

4). 'Koppel ons aan het ESI-schema met alle uitkeringen.' Gezondheidsvoordelen voor alle ongeorganiseerde werknemers moeten worden gekoppeld aan het ESI-schema. Dit is het sociale zekerheidsfonds van de staat. Overdraagbaarheid van rechten voor werknemers tussen staten moet worden opgenomen, dit is met name belangrijk voor migrantenarbeiders.

5). 'Betaal een minimale vergoeding van 5 miljoen roepies bij ernstig letsel en overlijden.' Het werk van informele werknemers is onzeker, slopend en ook gevaarlijk dus het is geen overbodige luxe dat de deelstaatregeringen in India 5 miljoen roepies (56.083 euro) uitkeren in geval van overlijden. Het welzijnscomité voor constructiewerkers is het beste voorbeeld waarbij ook (nabestaanden van) informeel werkenden hiervan profiteren.

Chennaiah Poguri, die namens de NAAWU in de NASS zitting heeft, vertelt dat ze in de 5-eisen-campagne verschillende media gebruiken. Zo hebben ze posters ontworpen met alle eisen, waarbij ruimte is gelaten voor namen en handtekeningen van arbeiders die de campagne ondersteunen. Deze posters worden op strategische plekken op muren en deuren gehangen. Op het moment dat een arbeider ondertekent, wordt een foto gemaakt, die weer viraal gaat op social media. NASS heeft zo'n 300.000 posters laten drukken in 10 regionale talen en verspreid onder de aangesloten vakbonden. "We kwamen hierbij ook wel voor uitdagingen te staan", vertelt Poguri. "Er was soms weerstand onder de arbeiders, omdat ze de postercampagne associeerden met politieke campagnes die in het voorjaar speelden vanwege de parlementsverkiezingen. Omdat de meesten van hen een tijdelijk onderkomen hebben, waren ze bang dat als ze openlijk hun rechten opeisen, dit hun huis en baan in gevaar zou brengen. Vrijwilligers speelden een cruciale rol bij het wegnemen van deze zorgen, door de oprechte bedoelingen van de campagne uit te leggen en het belang van deze rechten voor hen te benadrukken."

NASS heeft ook video's met de eisen gelanceerd in Hindi, Engels, Tamil en Telugu, die zijn geplaatst op [het YouTube-kanaal van NASS](#), vertelt Poguri. "Zo probeert de alliantie zoveel mogelijk werknemers te bereiken en hen op een aantrekkelijke manier bewust te maken van hun rechten. Daarnaast is er ook een 5-eisen-lied in het Hindi gemaakt en opgenomen." In het kader van de parlementsverkiezingen, die dit voorjaar in India zijn gehouden, heeft NASS een hele serie bijeenkomsten op deelstaatniveau georganiseerd. Poguri: "Het belangrijkste doel in onze campagne is om commissies op lokaal niveau te vormen, samen met lokale vakbonden en vakbondsleden van de NASS, om de 5 kernwensen van de arbeiders te presenteren aan politici en overheid. Ook om zoveel mogelijk arbeiders te bereiken via de doorlopende postercampagne om hen te informeren over het belang van deze 5 kernwensen voor sociale zekerheid. We gaan nog even door."

Astrid van Unen

Fotografie: Roderick Polak

Geschiedenis van de Indiase landarbeidersbond APVVU vol successen

Met het vijfjarig bestaan van deze nieuwsbrief blikk Mondiaal FNV's beleidsmedewerker Wilma Roos terug op het project zaden. Waren het vijf vette jaren of juist magere? De komende tijd zal het leren. "In elk geval zijn er in de zadensector in India sinds de verbintenis met Mondiaal FNV grote successen geboekt", zegt ze.

Het partnerschap van Mondiaal FNV met de landarbeidersbond APVVU bestaat veel langer dan zeven jaar. "De APVVU ontstond spontaan uit vrijgelaten dwangarbeiders in 1990 als vakbond in Andra Pradesh", vertelt Roos. "Er was toen een golf van bevrijdde dwangarbeiders als gevolg van een speciaal overheidsprogramma tegen dwangarbeid. Zij begonnen comités op te richten in hun eigen dorpen. Daaruit ontstond de APVVU."

Na vijf jaar telde de bond al 225 duizend leden. Daarna brak er droogte uit en kregen de boeren het enorm zwaar. Het ledental daalde in 2005 tot onder de honderdduizend. "Rond 2003 had Mondiaal FNV voor het eerst contact met de APVVU. We spraken veel over migratie, want boeren die hun land verloren, gingen in de steden werken en als zij terugkeerden naar hun dorp, brachten ze hiv en aids mee. Dat was toen een groot probleem. De APVVU wilde daarom de binnenlandse arbeidsmigratie terugdringen. Daarvoor gingen ze op zoek naar oplossingen."

Het zou de APVVU van Chennaiah Poguri niet zijn, als er geen originele oplossingen te bedenken waren. Op de eerste plaats zette de bond in op landbouwhervormingen. "Ze kwamen er achter dat

65% van de overheidsgrond in handen was van rijke landlords”, zegt Roos. “Illegaal eigenlijk, want het was overheidsland. De APVVU is de strijd aangegaan om te zorgen dat dit land bij zijn leden terecht kwam. Ze claimden stukken grond door ze te bezetten en rechtszaken te voeren. Zo probeerden ze de mensen weer terug te krijgen naar hun dorpen.”

De andere strategie was een beroep te doen op overheidsprogramma’s. Daarvan zijn er velen. Zoals het werkgelegenheidsprogramma, dat honderd dagen arbeid via de overheid garandeert. “De APVVU zorgde voor de inschrijving in dit programma, het in kaart brengen van beschikbaar werk, en zorgde dat het minimumloon werd uitbetaald aan zowel mannen als vrouwen.” Maar ook voedselprogramma’s brachten verlichting. “Arme Indiërs hebben bijvoorbeeld recht op zoveel kilo rijst. Daar maakten ze nooit gebruik van, omdat ze dit programma simpelweg niet kenden. Door al deze acties van de APVVU werd het voor de mensen aantrekkelijk om weer te gaan boeren in hun dorp.”

De APVVU is inmiddels een bond voor dwang- en landarbeiders, kleine boeren, vissers en bosbouwers. “Nu zijn er ook landarbeiders die in de zaadsector werken aan toegevoegd”, vertelt Roos. “De APVVU is inmiddels in vier deelstaten actief en telt nu ruim 823 duizend leden. Het lidmaatschapsgeld is van twaalf naar vijftig roepies per jaar gegaan (van 13 naar 56 eurocent). Het aantal vrouwelijke leiders binnen de bond is 64%.”

Ook de bouwsector is nu via dat werkgelegenheidsprogramma van de overheid bij de bond betrokken. De APVVU is al lid van de internationale sectorbond BWI en heeft een aanvraag gedaan om een vakbondsfederatie te worden, zodat de bond ook op nationaal niveau kan onderhandelen en in dialoog kan gaan. “Al deze stappen heeft de bond kunnen nemen mede dankzij steun van Mondiaal FNV en een Canadese bond.” De nationale federatie is al opgericht: de National Alliance of Agriculture Allied Workers Union (NAAWU). De hoop is dat deze federatie in 2025 officieel erkend wordt.

De APVVU kan echt iets betekenen voor haar leden, stelt Roos. “Ze kwantificeren nu wat ze bereiken. Ze beschrijven bijvoorbeeld wat het solidariteitsproject van 64 duizend euro, gefinancierd uit fondsen van FNV sector agrarisch Groen, in het jaar 2023 heeft opgeleverd. Daarmee heeft de vakbond 1,5 miljoen euro aan overheidssteun en verbeteringen voor haar leden binnengehaald, zoals voedselpakketten, drinkwaterfaciliteiten en sanitatie. Ook heeft het projectbedrag 124 duizend euro aan werkgelegenheidsvoordelen opgeleverd, dat wil zeggen dat leden werden aangesloten op het werkgelegenheidsprogramma van de overheid. In totaal zijn ruim 500 duizend families er op vooruit gegaan. Zoveel impact heeft die 64 duizend euro gehad!”

Opmerkelijk is dat deze vakbond vooral voor de meest gemarginaliseerde groepen in India, zoals Dalits en kastenloze landarbeiders organiseert. “Die wonen vaak ver afgelegen, maar APVVU’ers reisden overal naartoe en zetten structuren op om aantallen te registeren en informatie boven tafel te krijgen. Ze hebben een enorm groot monitoringssysteem opgezet waardoor ze betrouwbare data kunnen verzamelen.”

Roos vindt het belangrijk dat de APVVU inmiddels eigen inkomsten genereert door het lidmaatschapsgeld. “Maar het belangrijkste voor Mondiaal FNV is dat deze partner zoveel betekent voor haar leden. We zijn er trots op dat we al vroeg bij de ontwikkelingen van deze vakbond betrokken zijn geraakt. Dat is belangrijk, ook om aan te tonen dat je met relatief weinig fondsen zoveel impact kan hebben. Daarbij speelt de actieve betrokkenheid met de FNV-sector agrarisch groen ook een belangrijke rol.”

In contacten met het ministerie, maar ook met de werkgeversorganisatie Plantum merkt Roos dat Mondiaal FNV’s werk in India als waardevol wordt ervaren. “Bedrijven zijn geïnteresseerd in onze rol

om arbeidsomstandigheden mee te nemen in internationaal beleid. In het zogenoemde combitrackbeleid van het ministerie van Buitenlandse Zaken, wat zoveel betekent als ondernemen met inachtneming van de impact op werknemers, is de FNV hard nodig.”

Interview: Astrid van Unen

FNV-missie naar India: veel kennisuitwisseling en indringende verhalen

Begin september reizen FNV-kaderleden Robert Terwisscha van Scheltinga, Brahim Rezziki en Nico Landsman samen met Mondiaal FNV's beleidsmedewerkers Wilma Roos en Annemieke van der Leij en FNV-bestuurder Jeroen Brandenburg zeven dagen door India. Ze leggen veldbezoeken af in regio's waar zaden worden geproduceerd en ontmoeten vakbondsmensen, waaronder Chennaiah Poguri van de vakbondsfederatie NAAWU. Hieronder het verkorte beeldverslag van de drie kaderleden.

Lokale teler in Halgeri

De delegatie bezoekt de productievelden rond de plaats Halgeri. Hier wordt zaad geteeld voor westerse zaadbedrijven. Omdat er veel contracten via tussenpersonen worden aangegaan, is het veelal voor de lokale teler niet bekend voor welk bedrijf geteeld wordt. De komst van de FNV-delegatie wordt niet ervaren als bemoeienis van buitenaf, maar als een sterke ondersteuning in de strijd voor een betere positie van de landarbeiders. De vakbondsfederatie NAAWU strijdt al jaren voor erkenning van deze arbeiders als Skilled Labourer, als erkende vakmensen, waardoor zij recht hebben op een hoger minimum dagloon. De huidige beloning ligt rond 300 tot 350 RPI en komt lang niet in de buurt van een leefbaar loon.

Gevaarlijke chemicaliën

Zonder persoonlijke beschermingsmiddelen worden de gewassen bespoten. De teler wilde vol trots zijn nieuwe rug spuit laten zien. In eerste instantie liep hij met de wind mee, waardoor de spuitnevel voor hem uit wegwaaide, maar terugkerend liep hij vol tegen de wind in en dus vol in de spuitnevel. Chemicaliën komen daardoor op zijn huid en kleding, zonder dat hij zich reinigt worden de dagelijkse werkzaamheden verder uitgevoerd.

Enorme ongelijkheid in verdienste

In ons interview met de lokale arbeiders kwam naar voren dat de mannen omgerekend ongeveer 5 en de vrouwen 2,50 euro per dag verdienen. De teler zou voor de hoeveelheid zaad uit deze berg komkommervruchten zo'n 2300 euro krijgen, terwijl de verkoopwaarde van de zaden in Nederland op zo'n 300.000 euro wordt geschat.

Fysieke klachten

We bezoeken diverse teeltvelden in de regio Davangere, een stad in het noordwesten van de deelstaat Karnataka. Vrouwen doen voornamelijk de kruisingswerkzaamheden en hebben fysieke klachten vanwege het werken in de zon op de warmste uren van de dag, het werken in bespoten gewas en dus in contact komen met bestrijdingsmiddelen en rugklachten vanwege de gebogen houding waarin zij kruisingswerk moeten verrichten.

Verschillende presentaties

Aan het eind van de missie vindt een grote vakbondsbijeenkomst plaats, waar onder meer een heldere uitleg wordt gegeven over de ontwikkeling en groei van de vakbondsfederatie NAAWU en de acties die op de toekomst zijn gericht. Er worden verschillende presentaties gegeven. Onderzoeker Sobin George presenteert de resultaten van het onderzoek naar arbeidsomstandigheden in de zaden teelt, Surya Kiran Vaddadi van de Nederlandse ambassade geeft uitleg over het Nederlandse overheidsbeleid en Sathiyabama Baskaran, afgevaardigde van het internationale zadenbedrijf East West Seeds vertelt een en ander over het MVO beleid van haar bedrijf. Ook geven we een training in occupational health & safety (OHS), oftewel gezondheid en veiligheid op het werk.

Indringende verhalen

Vakbondsledster Geeta Menon vertelt over het belang van vrouwengroepen en wetenschapper Narasimha Reddy toont de resultaten van internationaal onderzoek naar de gevaren voor landarbeiders met de dood tot gevolg, met bijbehorende cijfers, voor zover deze voor India bekend zijn. Grote risico's geven het gebruik van chemicaliën, gevaarlijk personenvervoer, blootstelling aan biologische gevaren zoals bacteriën, parasieten, schimmels en virussen, landbouwmechanisatie en extreme weersomstandigheden.

Zowel Geeta Menon als Narasimha Reddy zijn bevlogen mensen, die door wetenschap en kennis van de dagelijkse praktijk heel erg bewust in het leven staan. Zij brengen indringende verhalen over de impact van armoede en discriminatie op mensen uit de laagste kasten. Het feit dat een mensenleven van een Dalit, als zodanig niet telt, zorgt voor schrijnende situaties. Ook uit hun bijdragen blijkt de noodzaak tot blijvende ondersteuning van de NAAWU.

Verslag: Nico Landsman, Brahim Rezziki en Robert Terwisscha